

Aquests artistes

Garrido: uns paisatges somniats del natural

La Galeria Art-3, de Figueres, inaugura la tanda d'exposicions 1977-1978 presentant una mostra d'olis i pastels de Garrido Pallardó, col·laborador drogaddicte de 9 PAÍS. El nostre benivolgut company, novel·lista, assagista, aventurer paradoxal, xerraire equinoccial, mític exiliat, resistent impenitent, àcrata independent, exposa a la capital de l'Alt Empordà. A Figueres ens l'estimem en Ferran Garrid. És un personatge de falla. És un filòsof indispensable i indissoluble. Em fa pensar en el Marqués de Bradomin: Lleig, sentimental, i gairebé catòlic...

Els paisatges i els bodegons de Garrido Pallardó donen la mesura exacta del seu lirisme equilibrat i transparent, a l'altra banda d'un entelament pigmentat, la riquesa de sentit ambrosiàc de què és posseïdor l'home que, amb un esperit gairebé bucòlic, els ha pintat a l'oli o al pastel. L'artista, per damunt del pintor, sap dominar el natural com si fos un riquíssim tapis, tot subjectant-lo amb cadències cromàtiques que són com una visió a punt d'esvanir-se, com una gasa ordida amb fils de trama de teranyina subtil.

En els millors moments pictòrics, Ferran Garrid i Pallardó ens apareix tot ell instint i altitud. L'agre de la terra i l'esveltesa dels arbres nus, adquireixen en la seva dicció quelcom molt

Garrid: Lirisme equilibrat i transparent...

aprofundit de concreció lapidària i fins funambulesca. Garrid i Pallardó ens ofereix obres —pastels— d'una gran agilitat en l'expressió lumínica, on la flonjor acotonada dels colors recull tot el misteri de l'hora i de l'instant.

Estem pensant en els paisatges que hom podria anomenar "somniats del natural"; uns paisatges, la textura dels quals ofereix conjuntament, l'energia de Manet i de Van Gogh i la finor de Sisley. L'aire i la llum contueixen el respir d'aquestes obres exemplars i, ensems, moralitzadores. Car Ferran Garrid és també, i no deixarà mai d'esser-ho, un moralista. Garrido, home de Cuenca empeltat d'empordanès, predica utilitzant el breviar de l'impressionisme.

Hi ha altres obres de Garrido Pa-

llardó més ajustades a la visió directa, en les quals s'hi endevina el xarbotament de la sang sota el pigment sanitos de l'epidermis. El pintor assoleix en aquestes obres articulades amb aplom, un empast gràvid i també una coordinació plàstica molt viva. En aquestes obres, el treball de Ferran Garrid ha estat tan intens, que crec que si la feina ha pogut finalitzar-la vitoriosament, ha estat a causa de posar en joc tots els ressorts anímics del seu temperament decidit i voluntariós.

En general, pot afirmar-se que l'expansió lírica del seu esperit malda per manifestar-se poderosament, aconseguint, de vegades, trobar l'harmonia general del tema amb una remarcable inspiració simfònica.

Narcís Pijoan

Engrunes

- 1 Figueres está bien representada. El cuarto aniversario nos lleva a esta conclusión. Simpatía, sentido político, espíritu democrático y sentimientos de la región. Nunca se facilitó tanto la enseñanza del catalán.
- 2 Agradecemos, en estos momentos de aniversario, la consecución del Museo Dalí, al señor Giró, como nos lo ha bien recordado una publicación. Es un gran logro para la

ciudad, rápidamente obtenido y realizado. Fue un llegué, vi y vencí digno del señor Giró. Así, Dalí pudo tener su Museo y el Ministerio de la Vivienda conceder sus ayudas.

- 3 La ciudad realmente mejoró mucho, con gran sentido de los servicios necesarios y del equilibrio de su economía.

- 4 Se resolvieron los problemas del agua (feliz iniciativa y realización) y los del gas (de cuyas obras hablaremos otro día). Ahora, se resolverán los escolares de la Marca de l'Ham; las aguas residuales; la

estación de la RENFE y el aparcamiento de la ciudad. El Ayuntamiento ha logrado demostrarnos cómo tuvo una buena visión con la obra del cinturón de ronda, porque la ciudad, a pesar del cinturón, se ha llenado a rebosar.

- 5 A un compañero de redacción, no le han publicado su colaboración; porque, después de las amables sugerencias municipales a nuestro director, no ha acertado a escribir con éste mi estilo de crítica constructiva.

Interino